

[Forsvarsministeren.]

Til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen vil jeg gerne sige, at jeg godt forstaaer, at Venstres Fortid generer ham. Naar det ærede Medlem nu 12 Gange — jeg tror, det var 12 Gange, han sagde — her i Salen har citeret Udtalelser af Hr. J. C. Christensen fra 1899 og derved vist (*I. A. Hansen*: Det sagde jeg ikke)... Naa, det forekom mig, det ærede Medlem sagde, det var en 10—12 Gange. I hvert Fald sagde det ærede Medlem, at han havde gjort det mange Gange; jeg skal ikke komme ind paa Tallet, det har ogsaa mindre Betydning. Derimod kan jeg sige, at han roligt kan fortsætte et Dusin Gange endnu. Naar Hr. J. C. Christensen klart erklærede i 1899, at vi kan ikke værne vor Neutralitet, og ikke tog Afstand fra det Dagen efter, og naar nu Venstre stiller et Forslag som det Brorsenske, hvis Formaal er at forsvare Danmarks Neutralitet, saa kan det ærede Medlem holde saa mange Foredrag, han vil, man vil dog opdage en Uoverensstemmelse.

Det ærede Medlem synes at ville drage mine Oplysninger om den danske Flaade noget i Tvivl. Disse Oplysninger om, hvordan vor Flaade er i Dag, og hvordan den vil være om 5 Aar og om 10 Aar, har jeg anmodet Direktøren for Marineministeriet om at give mig, og fra ham har jeg Oplysningerne. Hvis det ærede Medlem mener at vide bedre Besked, henstiller jeg til ham, at han berigtiger det, jeg her siger.

Det, der er betegnende for begge Parter, er, hvor omhyggeligt de er gaaet udenfor det, som vi er gaaet ud fra, Slaget er tabt for de Herrer. De har selv maattet erkende og har ikke under denne Diskussion forsøgt at komme bort fra, at den Ordning, vi har i Dag, er umulig. De to Partier kunde ikke enes med hinanden om noget nyt, Vælgerne har derfor fritaget dem for Hvervet og har overdraget det til os at finde en Ordning.

Forhandlingen i disse Dage har vist, at det er fuldkommen umuligt at tænke sig et Samarbejde mellem de to Partier. Det blev forleden af en af Venstres ledende Mænd ved et Møde i Esbjerg sagt, at det vilde ikke nytte noget, selv om Konservative og Venstre sejrede ved et Valg, de vilde dog ingen Militærordning kunne gennemføre, dertil er Opfattelserne alt for forskellige.

De Konservative forstaaer, at deres Opfattelse aldrig vil kunne opnaa at faa Flertal i Danmark, saa megen Tro har de ikke, selv om de har saa megen Overbevisning, som det ærede Medlem har sagt. Venstre har nu sin Skæbnetime. De kan

menne, at de har Raad til at vente; de ved selv, hvorledes Stillingen vil blive, hvis de venter, saa vil den Flaade, med Hensyn til hvilken de erklærer, at vi har saa store Forpligtelser, smuldre bort. Det er Stillingen, hvis Venstre vil vente, hvis de har Raad til at vente. Thi Stillingen er den, at i 1933 kan vi bestemme, hvordan det skal være.

Nu gaar Lovforslaget i Udvalg, det bliver paa det Grundlag, vi her har stillet, at Forhandlingerne skal føres; det overlades da til Venstre, om det vil gaa ind i Forhandling. Vilkaarene bestemmer vi, saadan som Venstre gjorde det før Valget den 24. April.

Udenrigsministeren (*P. Munch*): De Forhandlinger, der har været ført i disse Dage, ikke mindst den sidste Del af dem, har ud fra min Opfattelse haft et saa tilfredsstillende Forløb, at der paa dette Tidspunkt kun er Grund til at gøre ganske enkelte Bemærkninger for at undgaa Misforstaaelser eller for at undgaa, at fejlagtige Tal skal sprede sig blandt Tingets Medlemmer og derfra videre.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen havde faaet den Opfattelse, at jeg i Eftermiddags gik ind paa dette at drage Sammenligninger mellem de forskellige Landes Militærvæsen som Udgangspunkt for, hvad vi skulde gøre. Forholdet er det modsatte, at jeg har givet forskellige Eksempler for at vise, hvor haabløse disse Forsøg paa Sammenligninger er. Det er vore ærede Modstandere, der med utrættet Flid har slidt i alle disse Tal, som de har faaet fra forskellige militære Kilder, der altid viser sig at være urigtige.

Ikke mindst arbejdede de med dem Valgkampen igennem. Hvor mange Gange hørte jeg ikke i Løbet af denne Valgkamp disse 46 Kr. pr. Hoved, som skulde være givet ud til Militærvæsenet i Belgien? Jeg hørte det ganske vist ikke mere end een Gang af hver Taler, for naar han havde faaet at vide, at dette Tal skulde divideres med 5, talte han ikke mere om Belgien. Men det forhindrede ikke, at lige i de sidste Dage oversvømmedes Landet af Valgviser fra de ærede Partier, hvor de 46 Kr. i Belgien og en Række andre urigtige Tal var Hovedargumentet for hele deres Agitation.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kom da ogsaa straks ind paa at tage nogle andre Tal frem, og som naturligt er, gik det ham lige saa galt dermed — ja, ikke slet saa galt; det var ikke fem Gange forkert. Men det var fuldkommen forkert